

*CONSEQÜÈNCIES DE LA DEMORA EN
EL PAGAMENT ALS PROVEÏDORS DE
L' ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT
AUTÒNOMA, EN EL MARC DE LA LLEI
ORGÀNICA 9/2013, DE 20 DE DESEMBRE,
DE CONTROL DEL DEUTE COMERCIAL EN
EL SECTOR PÚBLIC*

Apol·lònia Andreu Mestre, juny de 2014

Índex

- Normes que regulen els terminis de pagament de les obligacions contractuals de les administracions públiques.
- Normativa sobre estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.
 - ▣ Principis inspiradors.
 - ▣ Mesures previstes en la Llei orgànica 9/2013, de 20 de desembre, de control del deute comercial.
 - ▣ Procediments de control sobre el compliment d'aquestes mesures.
 - ▣ Consideracions finals.

Normes que regulen els terminis de pagaments de les obligacions contractuals de les administracions públiques

El Reial decret–Llei 4/2013, de 22 de febrer, de mesures d'ajuda a l'emprenedor i d'estímul del creixement i la creació d'ocupació va modificar les normes següents amb la **finalitat de determinar els terminis de pagament de les obligacions contractuals, i també el càlcul dels interessos de demora**, a més d'altres aspectes:

- El Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el **text refós de la Llei de contractes del sector públic** (en endavant, TRLCSP).
- La Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen **mesures de lluita contra la morositat de les operacions comercials**.

Normes que regulen els terminis de pagaments de les obligacions contractuals de les administracions públiques

La disposició final sisena del Reial decret llei 4/2013 modifica el TRLLCSP:

- La redacció dels **articles 216.4 i 222.4** respecte dels terminis de pagament.
- Nova redacció de la disposició **addicional setzena sobre la signatura electrònica.**
- Nova disposició addicional trenta-tresena, que determina:
 - **L'obligació de presentar les factures en el registre** administratiu corresponent.
 - L'exigència a l'Administració **d'identificar en el plec** de clàusules administratives els **òrgans competents en matèria de comptabilitat, l'òrgan de contractació i el destinatari**, que han de constar en factura.

Normes que regulen els terminis de pagaments de les obligacions contractuals de les administracions públiques

- Igualment, **el Reial decret llei 4/2013, de 22 de febrer** va introduir modificacions en la Llei 3/2004, de 29 de desembre, de mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials:
 - ▣ Modifica la redacció de l'article 4, que regula el termini de pagament.
 - ▣ Dóna una nova redacció a l'article 7.2 sobre l'interès de demora.
- Aquesta norma va ser posteriorment validada per la Llei 11/2013, de 26 de juliol. Conserva la mateixa redacció dels articles esmentats.

Transposició de les directives europees

- Mitjançant el Reial decret Llei 4/2013 s'incorpora al nostre ordenament jurídic la **Directiva 2011/7/UE**, del Parlament Europeu i el Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat, amb la finalitat d'introduir **procediments que impedeixin que les administracions demorin els pagaments als proveïdors**.
- Aquesta norma va substituir l'anterior **Directiva 2000/35/CE**, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny de 2000, que s'havia transposat mitjançant la Llei 3/2004, de 29 de desembre, de mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Nova regulació del pagament del preu en el TRLCSP i nova normativa sobre la factura electrònica

- Posteriorment, i amb la mateixa finalitat, es varen promulgar:
 - La **Llei 14/2013, de 27 de setembre**, de suport als empresaris i la seva internacionalització, que modificà també els apartats 6 i 8 de l'article 216 del TRLLCSP.
 - La **Llei 25/2013, de 27 de desembre**, d'impuls de la factura electrònica i de creació del registre comptable de factures en el sector públic.
 - Aquesta norma està orientada en la mateixa direcció de totes les que anteriorment hem esmentat: el control dels terminis de pagament als proveïdors.
 - Cal tenir en compte la seva gran transcendència pràctica.
 - Ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques de 27 de març de 2014.

La nova regulació del termini de pagament de les obligacions contractuals en el TRLCSP

- D'acord amb l'article 216.4 del TRLCSP (aplicable a les administracions públiques):
 - **L'Administració** té l'obligació d'abonar el preu dins els trenta dies següents des de la data d'aprovació de les certificacions d'obra o dels documents que acreditin la conformitat amb el que disposa el contracte dels béns lliurats o els serveis prestats.
 - A més, té l'obligació d'aprovar les certificacions o la conformitat en el termini de trenta dies des del lliurament dels béns o la prestació dels serveis.
 - **El contractista** també ha de presentar les factures en el registre administratiu en el termini de trenta dies des del lliurament dels béns o la prestació del servei.
 - No s'iniciarà el còmput dels interessos si no s'ha presentat la factura.

Els interessos de demora

- L'article 7 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, de mesures contra la morositat de les operacions comercials, modificat per l'article 33.3 de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, estableix que:
 - El tipus d'interès és **el que resulta del contracte** i, si no hi ha pacte, **el tipus legal que s'estableix en l'apartat següent.**
 - El tipus legal d'interès de demora és **el tipus d'interès aplicat pel Banc Central Europeu** en l'operació principal més recent de finançament efectuat abans del primer dia del semestre natural del qual es tracti, **més 8 punts percentuals.**

Els interessos de demora

- El tipus legal d'interès de demora, així determinat, **s'aplicarà durant els sis meses següents d'haver-se determinat.**
- El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques **publica semestralment en el BOE** el tipus d'interès resultant.
- Actualment, està en vigor la **Resolució de 30 de desembre de 2013** de la Secretaria General del Tresor i Política Financera, publicada en el BOE el dia 31 de desembre de 2013, la qual determina que el tipus d'interès de demora aplicable a les operacions comercials durant **el primer semestre de 2014 és del 8,25 %.**

Objectius d'aquesta nova regulació

- ▣ **Protecció dels proveïdors** en les seves relacions amb l'Administració.
- ▣ **Millora el control de les administracions públiques**, atès que les obliga a crear un **registre comptable** que permet trametre totes les factures a l'òrgan comptable i, posteriorment, a l'òrgan gestor, i facilita un millor control de les despeses.
- ▣ **Aconseguir donar compliment a la normativa sobre morositat i reduir els terminis de pagament** dels deutes als proveïdors de les administracions públiques, atesos els efectes negatius sobre l'ocupació, la competitivitat i la pròpia supervivència de les empreses.

Legislació sobre estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera

- La reforma de l'**article 135** de la Constitució espanyola té com a finalitat **garantir el principi d'estabilitat** pressupostària, vinculant totes les administracions públiques en la seva consecució, i **la sostenibilitat econòmica i social**, d'acord amb els compromisos assumits prèviament per l'Estat amb la Unió Europea.
- Per tal de desplegar aquest precepte constitucional, es va aprovar la **Llei orgànica 2/2012**, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, que pretén **reforçar la imposició d'aquests dos principis rectors** a l'actuació economicofinancera de totes les administracions públiques espanyoles.
- La **Llei orgànica 9/2013**, de 20 de desembre, de control del deute comercial en el sector públic, modifica substancialment la Llei orgànica 2/2012.

Motivació de la reforma que s'introdueix mitjançant la Llei orgànica 9/2013

- Segons l'**exposició de motius** d'aquesta Llei, la sostenibilitat financera, entesa com a capacitat per assumir els compromisos de despesa presents i futurs, no pot ser assolida sense el control de l'endeutament. L'augment desmesurat de l'endeutament del sector públic impedeix el creixement econòmic, ja que suposa comprometre recursos futurs, hipotecant els nous ingressos que es puguin aconseguir.
- La Llei orgànica 2/2012, de 27 de abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, aborda el control de l'endeutament, limitant el volum del deute públic, però l'endeutament del sector públic no només té reflex en el volum del deute financer, sinó també en el volum del deute comercial. La sostenibilitat financera no implica només el control del deute públic financer; suposa també el control del deute comercial.

Motivació de la reforma que introdueix la Llei orgànica 9/2013

- **El deute comercial, considerat com el volum del deute pendent de pagament als proveïdors de les administracions públiques**, afecta tant el sector privat com el sector públic:
 - Respecte del **sector privat**, es generen efectes negatius de transaccions i finançament, la qual cosa afecta la cadena de producció i suposa pèrdues d'eficiència i competitivitat per al conjunt de l'economia. Per tant, la morositat de les administracions es transforma en la morositat de les empreses.
 - Respecte del **sector públic**, els efectes negatius es manifesten especialment en la sostenibilitat financera: a més del cost més elevat que suposa pagar tard amb interessos de demora, es genera un major compromís de despesa per al futur i es comprometen recursos futurs.

Principis que inspiren la reforma

- El principi de sostenibilitat financera
- El principi de transparència
- El principi de responsabilitat

El principi de sostenibilitat financera

- **S'amplia el concepte de sostenibilitat financera** per tal que també hi sigui inclòs el control del deute comercial.
- Es dóna nova redacció a l'article 4.2 de la Llei orgànica 2/2012, que **defineix aquest principi** i s'hi afegeix un segon paràgraf:

2. S'entén per sostenibilitat financera la capacitat per a finançar compromisos de despesa presents i futurs dins els límits de dèficit, deute públic i morositat de deute comercial conforme al que s'estableix en aquesta Llei, en la normativa sobre morositat i en la normativa europea.

*S'entén que hi ha sostenibilitat del deute comercial quan **el període mitjà de pagament als proveïdors** no supera el termini màxim previst en la normativa sobre morositat.*

Període mitjà de pagament als proveïdors

- Per controlar el deute comercial de les administracions públiques i eliminar la morositat es crea un instrument que sigui comprensible per a les administracions públiques i pels ciutadans: el ***període mitjà de pagament*** com a **expressió del volum de deute comercial** de cada administració.
- Es defineix com l'**expressió del mesurament del retard en el pagament del deute comercial en termes econòmics**, sens perjudici del període legal de pagament establert en el TRLCSP i en la Llei 3/2004, de 29 de desembre, de mesures de lluita contra la morositat de en les operacions comercials.

El principi de transparència

- L'article 27.6 de la Llei orgànica 2/2012 reitera l'obligació ja prevista en l'article 13.6, i disposa que totes les administracions i totes les seves entitats vinculades o dependents **han de fer públic el període mitjà de pagament als proveïdors** en els termes que s'establiran mitjançant una ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.
- El projecte de reial decret pel qual es desplega la metodologia de càlcul està pendent d'aprovació.
- L'apartat 6 de la disposició addicional primera de la mateixa Llei **obliga les intervencions generals de les comunitats autònomes** a trametre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques tota la informació que afecta el seu deute comercial.
- En l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma **aquesta obligació correspon a l'interventor general**, d'acord amb l'article 62 bis del Text refós de la Llei de finances (segons la modificació que hi va introduir la disposició final setena de la Llei 8/2013, de 23 de desembre).

Principi de responsabilitat

- **L'article 8.1 i la disposició adicional segona de la Llei orgànica 2/2012** preveuen que les administracions públiques que incompleixin les obligacions previstes en aquesta Llei, i les que provoquin l'incompliment dels compromisos assumits per l'Estat d'acord amb la normativa europea o les decisions contingudes en convenis o tractats internacionals **han d'assumir la part de responsabilitat que derivi d'aquest incompliment.**
- Aquest principi **deriva del Tractat de funcionament de la Unió Europea** i es va recollir ja en l'article 11.2 de la Llei 18/2001 i en l'article 10.5 del Reial decret legislatiu 2/2007, de 28 de desembre, i en la disposició adicional primera de la Llei 2/2011.
- En aquest procés, aquesta norma preveu que **s'ha de garantir l'audiència de l'administració afectada.**

Principi de responsabilitat

- **El Reial decret 515/2013, de 5 de juliol, regula els criteris i els procediments per determinar i repercutir les responsabilitats** per incompliment del dret de la Unió Europea i es dicta per tal de desplegar la disposició addicional segona de la Llei orgànica 2/2012.
- Aquesta norma preveu la imposició de multes coercitives acordades pel Consell de Ministres a proposta del ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que es poden compensar amb les transferències del sistema de finançament a favor de les comunitats autònomes.
- L'Estat pot repercutir i reclamar les quanties que la Unió Europea li ha exigít com a conseqüència d'una infracció del dret comunitari que hagi comès qualsevol administració pública territorial o ens dependent (vegeu l'estudi d'aquesta norma en la *Revista Española de Derecho Europeo* abril-juny 2014, núm. 50, Janer Torrens, J. D.).

Obligacions que s'imposen a les administracions públiques per complir tots aquest principis

- L'article 13.6 de la Llei orgànica 2/2012 disposa que les administracions públiques:
 - ▣ A més de **publicar** el període mitjà de pagament als seus proveïdors, han de disposar d'un **pla de tresoreria** que ha d'incloure, almenys, informació sobre la previsió de pagament de manera que quedi garantit que es compleix el termini màxim que preveu la normativa sobre morositat.
 - ▣ **Han de vetllar per l'adequació del ritme d'assumpció de compromisos** de despesa a l'execució del pla de tresoreria.

Conseqüències si es supera el termini màxim previst

- Segons l'article 13.6 de la Llei orgànica 2/2012, en cas que d'aquesta informació publicada es desprengui que se supera el termini màxim establert en la normativa sobre morositat, **l'administració ha d'actualitzar el seu pla de tresoreria** immediatament posterior, i hi ha d'incloure la informació següent:
 - ▣ **L'import dels recursos que mensualment hagi de destinar al pagament als proveïdors per reduir aquest termini fins al màxim permès per la normativa sobre morositat.**
 - ▣ El compromís d'adoptar les **mesures quantificades** de reducció de les **despeses**, increment dels **ingressos** o altres mesures que li permetin reduir aquest termini i complir la normativa sobre morositat.

Mesures que preveu la Llei orgànica 2/2012 com a garantia pels proveïdors

- Mitjançant la modificació de la Llei orgànica 2/2012 per la Llei orgànica 9/2013, s'afegeixen a les previstes inicialment noves mesures específiques tendents a garantir el compliment de la normativa sobre morositat als proveïdors de les administracions. En concret i en relació amb les administracions, aquestes mesures poden ser:
 - Mesures de prevenció
 - Mesures de correcció
 - Mesures coercitives

Mesures de prevenció (article 18.4 de la Llei orgànica 2/2012)

- El **Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques** ha de fer un **seguiment** del compliment del període de pagament a proveïdors de les comunitats autònomes.
 - El Ministeri ha de formular una **comunicació d'alerta a la comunitat autònoma afectada** quan d'aquest seguiment es desprengui :
 - Que el període mitjà de pagament superi en més de **trenta dies** el termini màxim previst en la normativa sobre morositat.
 - Que aquest retard es manté **durant dos mesos consecutius** comptadors des de l'actualització del seu pla de tresoreria, de conformitat amb l'article 13.6 de la Llei orgànica 2/2012.

Mesures de prevenció (artcle 18.4 de la Llei orgànica 2/2012)

□ La comunicació d'alerta del Ministeri ha d'indicar:

- **L'import** que la comunitat autònoma ha de destinar mensualment al pagament als proveïdors.
- Les mesures **quantificades de reducció de les despeses, increment dels ingressos o altres mesures** que ha d'adoptar per poder reduir el període mitjà de pagament.

□ La comunitat autònoma afectada :

- **Ha d'incloure totes aquestes mesures en el seu pla de tresoreria** en el període d'un mes des d'aquesta comunicació.
- Els efectes d'aquesta comunicació **es mantenen** fins que es compleixi la normativa sobre morositat.

Mesures automàtiques de correcció (article 20.5 de la Llei orgànica 2/2012)

- Quan del seguiment que faci el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques es desprengui :
 - ▣ que el període mitjà de pagament als proveïdors superi **en més trenta dies** el previst en la normativa sobre morositat, i
 - ▣ que aquest retard es manté **durant dos mesos consecutius** comptadors des de l'actualització del pla de tresoreria, de conformitat amb el que preveu l'article 18.4 de la Llei orgànica 2/2012,
 - **el Ministeri ho comunicarà a la comunitat autònoma i li indicarà les actuacions que ha de dur a terme** des d'aquest moment.

Mesures automàtiques de correcció (article 20.5 de la Llei orgànica 2/2012)

- ▣ Totes les **modificacions pressupostàries que suposin augment net de despesa no financera** i que no siguin finançades amb càrrec al fons de contingència d'execució pressupostària o amb baixa amb altres crèdits, **requereixen l'adopció d'un acord d'indisponibilitat de la mateixa quantia**, del qual s'ha d'informar el ministeri.
- ▣ Totes les operacions d'endeutament a llarg termini requereixen **l'autorització de l'Estat**.
- ▣ La comunitat autònoma afectada ha d'incloure **noves mesures en el seu pla de tresoreria** per complir el termini màxim previst en la normativa de morositat.

Mesures automàtiques de correcció (article 20.6 de la Llei orgànica 2/2012)

Si un cop aplicades totes les mesures descrites el període mitjà de pagament **supera en més de trenta dies** la normativa sobre morositat, en els següents **dos mesos consecutius** des de l'actualització del pla de tresoreria, el Ministeri d'Hisenda i AAPP iniciarà el procediment següent :

- ▣ **Retenció dels imports que s'hagin de satisfer a la comunitat autònoma d'acord amb el seu règim de finançament**, per tal de pagar directament als seus proveïdors. Quantificarà la part del deute comercial que es pagarà amb els recursos esmentats (mesura prevista en la disposició addicional vuitena de la Llei orgànica 8/1980 i en les normes reguladores dels mecanismes de finançament als proveïdors).
- ▣ **Ho posarà en coneixement del Consell de Política Fiscal i Financera.**

Aquestes mesures es **mantindran fins que** es compleixi el termini de pagament previst en la normativa sobre morositat **durant sis mesos consecutius** (article 20.7).

Mesures coercitives (article 25.1 a de la Llei orgànica 2/2012)

En el cas que el període mitjà de pagament superi en **més de trenta dies** el termini màxim que fixa la normativa de morositat, **durant dos mesos consecutius**, des de comunicació prevista en l'article 20.6, l'Administració responsable:

- ▣ a) Ha **d'aprovar la no disponibilitat de crèdits** en el termini de quinze dies des de l'incompliment i efectuar la retenció de crèdits corresponent. Aquest acord ha d'incloure:
 1. Les **mesures de reducció** de les despeses que implica.
 2. La **identificació del crèdit pressupostari afectat**.
- **No pot ser revocat** durant l'exercici que afecti, o fins que no quedi garantit el compliment de l'objectiu establert.
- No es pot produir un **increment de despesa que sigui registrat en comptes auxiliars**, per la qual cosa aquesta informació serà objecte d'un seguiment específic. (**Compte 409**)

Mesures coercitives (article 25.1 a de la Llei orgànica 2/2012)

b) Les competències normatives en matèria de tributs ceditos passaran a ser exercides per l'Estat, quan resulti necessari per complir els compromisos de consolidació fiscal amb la Unió Europea.

- Els estudiosos d'aquesta reforma legislativa qualifiquen d'inquietant aquesta mesura, per la **falta de seguretat jurídica** que comporta i per la manca de concreció del supòsit de fet que habilita l'Estat per adoptar aquesta decisió.
- L'article 19.2, darrer paràgraf, de la Llei orgànica 8/1980 ja va preveure aquesta possibilitat.

Mesures coercitives (article 25.1 *b* de la Llei orgànica 2/2012)

- c) **Constituir un dipòsit amb interessos en el Banc d'Espanya**, quan ho sol·liciti el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, equivalent al 2% del seu producte interior brut nominal. Aquest dipòsit s'ha de cancel·lar en el moment en què s'apliquin les mesures que garanteixin el compliment dels objectius.
 - Si en el termini de **tres mesos** no s'han adoptat les mesures correcció, el dipòsit **no meritirà interessos**.
 - Si en el termini dels **tres mesos** següents persisteix l'incompliment, el Ministeri esmentat **pot acordar que el dipòsit es converteixi en una multa coercitiva**.

Mesures coercitives (article 25.2 de la Llei orgànica 2/2012)

En el supòsit que l'Administració afectada no adopti **alguna** de les mesures previstes en l'apartat a de l'article 25.2 o en el cas que aquestes siguin insuficients :

- el Govern de l'Estat **pot** acordar enviar **una comisió d'experts per valorar la seva situació economicopressupostària** sota la direcció del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Mesures coercitives (article 25.2 de la Llei orgànica 2/2012)

- La comissió esmentada **pot sol·licitar** a l'administració corresponent **qualsevol dada, informació o antecedent** respecte a les partides d'ingressos i de despeses.
- La comissió d'experts ha de presentar una **proposta de mesures** i les seves conclusions es faran públiques en el termini d'una setmana.
- Aquestes mesures **seran de compliment obligatori** per a l'administració afectada.

Mesures de compliment forçós (article 26.1 de la Llei orgànica 2/2012)

- En cas que una comunitat autònoma :
 - ▣ no adopti l'acord d'indisponibilitat de crèdits, previst en l'article 25.1 *a* anterior,
 - ▣ no constitueixi el dipòsit que estableix l'article 25.1 *b*, o
 - ▣ no implanti les mesures proposades per la comissió d'experts prevista en l'article 25.2,
 - **el Govern de l'Estat ha de requerir el president de la comunitat autònoma**, d'acord amb l'article 155 de la Constitució espanyola, perquè en el termini que s'indiqui amb aquesta finalitat dugui a terme la mesura que li correspongui adoptar.

Mesures de compliment forçós (article 26.1 de la Llei orgànica 2/2012)

- Si el requeriment no és atès, el Govern, amb l'aprovació **per majoria absoluta del Senat**, ha d'adoptar les mesures necessàries per obligar la comunitat autònoma afectada a executar-lo forçosament.
- Per executar aquestes mesures, el Govern de l'Estat **pot donar instruccions a totes les autoritats** de la comunitat autònoma incomplidora.

Infraccions greus en matèria de gestió economicopressupostària

- L'article 28 de la **Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern**, estableix que **constitueixen infraccions molt greus** les conductes següents, **quan són culpables**:
 - No adoptar l'acord de no disponibilitat o no constituir el dipòsit, quan hagi estat sol·licitat, segons l'article 25 de la Llei orgànica 2/2012.
 - No adoptar l'acord de no disponibilitat o no constituir el dipòsit que s'hagi sol·licitat, o la falta d'execució de les mesures proposades per la comissió d'experts quan s'hagi formulat el requeriment del Govern, tal com preveu l'article 26.1 de la Llei orgànica 2/2012.
 - Incomplir les instruccions donades pel Govern per executar les mesures previstes en l'article 26.1 de la Llei orgànica 2/2012.

Procediments de control : l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal

- La Llei orgànica 6/2013, de 14 de novembre, creà l'**Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal**, com a ens de dret públic per dur a terme funcions d'anàlisi, assessorament i control de les polítiques pressupostàries de les administracions públiques subjectes al compliment de les obligacions imposades per la Llei orgànica 2/2012.
- L'articulat de la Llei orgànica 2/2012 li atribueix diferents **funcions de seguiment de la informació que han de trametre al Ministeri** les comunitats autònomes i les entitats locals en compliment d'aquesta Llei.
- L'article 21 de la Llei orgànica 6/2013 estableix que aquest òrgan pot informar sobre la **conveniència d'activar les mesures de prevenció, de correcció i coercitives** previstes en la Llei orgànica 2/2012.

Configuració de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal

- La seva creació a l'Estat espanyol deriva de la imposició de **la Directiva 2011/85/UE** del Consell, de 8 de novembre de 2011, que havia de transposar-se a l'ordenament intern abans del mes de desembre de 2013, i que suposa incorporar modificacions al principi de responsabilitat per incompliment de les normes de dret de la Unió Europea o dels tractats o convenis internacionals.
- Hi ha precedents en altres països europeus. A diferència de les funcions dels òrgans de control tradicionals de les administracions públiques, aquests s'inspiren en la idea que la situació economicofinancera ha de ser **diagnosticada prèviament**.
- L'article 7 de la Llei orgànica 6/2013 estableix que l'Autoritat ha d'actuar amb independència orgànica i funcional plena , però a efectes organitzatius i pressupostaris **s'adscriu al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques**.

Crítiques a la seva configuració

- Es tracta d'un **control polític i no d'un control jurídic** davant una autoritat independent. L'article 3.2 del Tractat d'estabilitat preveu la independència de les institucions responsables a escala nacional de supervisar el compliment d'aquest principi.
- La seva creació **implica renunciar a revisar les funcions** del Tribunal de Comptes i dels òrgan de control extern de les comunitats autònomes, i també les assignades a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i a les intervencions generals de les comunitats autònomes.
- Es pot produir una **superposició de les funcions** que corresponen a l'Oficina Pressupostària de les Corts Generals (Llei 37/2010, de 15 de novembre) o de les de l'Oficina Econòmica de la Presidència del Govern.
- La doctrina del dret financer entén que de la configuració de l'Autoritat es desprén que **l'únic que ha de garantir la transparència pressupostària** ha de ser el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ("El principio de transparencia presupuestaria". *Crónica Presupuestaria* núm. 1/2013. Sesma, B.).

Consideracions finals

- Totes les mesures legislatives a les quals hem fet referència tenen com a **finalitat aconseguir el compliment dels terminis de pagament** als proveïdors establerts en el TRLLCSP i en la normativa sobre morositat, **per tal que no es comprometí la sostenibilitat financera** i, per tant, no es posi també en perill el compliment del principi d'estabilitat.
- Impliquen un important grau de **limitació a la capacitat pressupostària i de despesa** de què havien disposat les comunitats autònomes des de la promulgació de la LOFCA (1980) i, per tant, condicionen notablement el principi d'autonomia financera d'aquestes administracions territorials.
- Limitacions que tenen el seu fonament en la **reforma constitucional** i en la modificació de l'article 135 de la CE.
- Cal tenir en compte també la jurisprudència **del Tribunal Constitucional** que va declarar la constitucionalitat de les mesures que varen recollir ja la Llei 18/2001 i la Llei orgànica 5/2001.

Consideracions finals

- Però la materialització i l'efectivitat dels procediments que pot fer servir l'Estat per aconseguir el compliment de totes les mesures imposades a les comunitats autònomes per la Llei orgànica 2/2012 està pendent concretar-se.
- Les mesures de compliment forçós que preveu la Llei no sembla que puguin arribar a fer-se efectives en la pràctica. La remissió al procediment previst en l'article 155 de la Constitució espanyola comporta un elevat grau d'arbitrarietat i desproporció. Implica un control excepcional i polític sobre els òrgans (i no sobre els actes que aquests dictin), que és difícilment aplicable en un sistema descentralitzat.